

hvervslivet og skabt uklarhed om såvel vilkår som primær målgruppe for ordningen.

I det nugældende 1. punktum står, at tilskud kan ydes, såfremt ansøger »kan sandsynliggøre, at tilskuddet kan forventes at få væsentlig beskæftigelsesmæssig, eksportfremmende eller importkonkurrerende virkning«.

I denne formulering ligger et dobbelt vilkår: Dels skal *projektet* forventes at kunne få den ønskede virkning, og dels skal *tilskuddet* kunne forventes at få det, dvs. at tilskuddet skal kunne anses for væsentligt for projektets gennemførelse.

Ordningen er siden den oprindelige lovs ikrafttræden i 1977 blevet administreret efter disse principper, hvilket indebærer, at det ikke er blevet anset for ordningens formål at medvirke til ethvert projekt med forventelige positive virkninger for beskæftigelse og betalingsbalance, men at projektet også med rimelighed skulle kunne anses for en så ekstraordinær udviklingsindsats for en virksomhed som den ansøgende, at tilskuddet kan anses for væsentligt for gennemførelsen. For små og mellemstore virksomheder vil en vurdering af dette forhold ofte kunne foretages alene ved at sammenholde det konkrete projekts omkostninger og tidsforløb med virksomhedens økonomiske formåen. For større virksomheder inddrages i højere grad en vurdering af projektets faglige karakter og af virksomhedens øvrige udviklingsaktiviteter.

Selv om vilkåret er søgt tydeliggjort i ansøgningsvejledningen til ordningen, er det erfaringen, at ikke alle virksomheder har opfattet vilkåret om tilskuddets betydning, og der er til tider rejst tvivl om lovgrundlaget for afslag til projekter, som ikke er blevet vurderet som en tilstrækkelig ekstrainsats, eller som har været så åbenbart lønsomme, at et tilskud er skønnet at være uden betydning for deres gennemførelse.

Ved lovrevisionen i 1985 blev vilkåret om tilskuddets betydning forsøgt tydeliggjort, især med henblik på større virksomheder, gennem tilføjelsen i sidste punktum i nugældende § 3, stk. 1: »Tilskud kan nægtes, hvis det på grund af virksomhedens størrelse og soliditet er rimeligt at forvente, at produktudviklingen vil blive gennemført også uden tilskud.«

Denne formulering har givet anledning til flere uheldige fortolkninger i erhvervslivet. Det er af nogle virksomheder blevet udlagt således, at manglende soliditet skulle være et vilkår for opnåelse af tilskud. En del – især større – virksomheder har ment at kunne slutte modsætningsvis ud fra formuleringen og har ment, at deres manglende soli-

ditet måtte give dem en formel ret til tilskud til deres udviklingsprojekter.

En udlægning af loven i retning af, at manglende soliditet skulle være en positiv kvalifikation kan genere tilskudsmodtagende virksomheders omdømme og undergrave lovens sigte, der bl.a. er at give progressive virksomheder et incitament til yderligere ekspansion.

Med forslagens formulering af § 3, stk. 1 og 2, søges de nævnte uheldige opfattelser undgået i fremtiden.

Til nr. 3

Ændringen af stk. 1 er alene en sproglig omformulering af den gældende lovs stk. 1.

I stk. 2 foreslås den gældende lovs øvre beløbsgrænse pr. projekt opretholdt, medens den øvre beløbsgrænse pr. virksomhed foreslås slettet.

Ordningen anvendes altovervejende af små og mellemstore virksomheder.

Et meget stort antal sager under ordningen vedrører, jf. nedenstående oversigt, økonomisk små og relativt overskuelige projekter med en kort udviklingsperiode (1–1½ år), og projekternes kommercielle risiko er i disse tilfælde typisk større end deres tekniske risiko.

Tilskudsbeløb kr.	1986	
	Antal til- sagn	Tilskud i alt mill. kr.
– 99.000	373	27
100.000– 199.000	330	47
200.000– 299.000	134	31
300.000– 399.000	62	21
400.000– 499.000	25	11
500.000– 999.000	43	28
1.000.000–1.499.000	8	8
1.500.000–2.000.000	1	2
I alt	976	175

Som det fremgår af ovenstående er det begrænset, hvor ofte de højeste tilskudsmuligheder er udnyttet. Dette hænger naturligt sammen med, at det normalt kun er ganske store virksomheder, som kan gå ind i projekter, hvor meromkostningerne er op mod 5 mill. kr. (svarende til 2 mill. kr. i tilskud ved en tilskudsprocent på 40). Det hører dog med i billedet, at en del mindre – og adskillige store – virksomheder har søgt tilskud op mod grænsen, men har fået afslag eller stærkt reducerede tilskud specielt under henvisning til bestemmelsen i § 3, stk. 1.

Den gældende lovs øvre beløbsgrænse pr. virksomhed bevirker imidlertid, at virksomheder bliver afskåret fra at modtage yderligere tilskud, når de –